

II. Поведение на домакините и гостите:

1. Разбира се подобен отговор не отговаря на ръководната длъжност на г-н Георгиев. В отговор на поканата би било по-подходящо отговора, не „на кокандировка“, а например „Няма да присъствам с оглед изпълнение на професионалните си ангажименти. Надявам се, че отсъствието ми няма да попречи на празника. Честит 10ти Рожден ден!“. По етикет се изисква да се обади лично, или да изпрати друг представител от името на “Арт Билдинг”.

2. Не е правилно. При влизане в залата би било подходящо да поздрави първо ръководителя си, след което прекия си началник, ако има такъв. Не напоследно място би следвало да потърси контакт с гостите и клиентите на фирмата, тъй като до голяма степен счетоводителя на една фирма е едно най-важните звена. Ако очакваме важно обаждане, препоръчително е да настроим телефона на режим “вибрация и тишина”.

3. Баджът на Т. Попов трябва да е на десния ревер, защото когато се здрависваме инстинктивно погледа ни попада на дясната страна на тялото. Чашата с вино трябва да е в лявата ръка, за да може при здрависване дясната ръка да е свободна, да не е мокра и студена от чашата с вино.

4. Закъснението на Моника Михайлова е недопустимо. Закъснение повече от 10 минути се смята за неуважение. А ако сме домакини е нужно да бъдем готови за посрещане на гостите поне 30 минути, преди записания час в поканите. С това поведение М.Михайлова показва неуважение не само към гостите, но и към събитието.

5. Облеклото на Наталия Костова е неподходящо. Посочването на определен дрес код в поканата (в случая ‘Black tie’), показва точно какво трябва да облечем. Носенето на къса пола и вталена блуза е недопустимо. ‘Black tie’ означава официално вечерно облекло. Дамите трябва да носят вечерни рокли с дължина под коляното, а бижутата трябва да са семпли и от естествени материали, както и да бъдат в умерена мярка.

6. Поведението на Лазар Колев е неправилно. Етикетът изисква на фирмени партита да не занимаваме останалите с лични неща, а по-скоро с делата на компанията. Би следвало да говори за подобна тема, когато бъде запитан и то това трябва да бъде в умерена степен.

1. Увод - какво се разменя в процеса на общуване? По какъв начин общуваме помежду си?

"Ако не знам думи, няма да знаете какво имам предвид." Това проникателно наблюдение на малко дете на четири години, може да се предположи, че знаейки какво означават думите на говорителя е всичко което е необходимо за да се разбере какво малкото момиче има в предвид и наистина, комуникацията е въпрос на „обличане” на мислите ни с думи.

Под **комуникация** в най-широк смисъл на думата може да се разбира основният факт, че живите същества са във връзка със света. В по-тесен смисъл чрез понятието "комуникация" се обяснява фактът, че хората са в тясна връзка помежду си; те имат възможност да се разбират, че са в състояние да изразяват вътрешни процеси или състояния, да съобщават за положението на различни неща или да предизвикат някого към определено поведение.

Специфичното общуване между индивидите с помощта на език се осъществява чрез различни двигателни изходи - говор, писане, жестове. Възприемането се постига от сензорни входове - слухов, зрителен, тактилен.

Комуникационния процес включва ситуация, в която имаме: говорител, послание и слушател. В тази ситуация поведението на едно лице влияе върху друго. Това е процес на споделяне на информация с друг човек.

Да обобщим в процеса на общуване се обменят:

- Идеи, възгледи, позиции, термини;
- Оценки, норми;
- Тези, аргументи;
- Емоции, настроения;
- Убеждения, съмнения, решения;
- Опит;
- Психологически състояния – страх, решителност, безпокойство;
- Предмети, стоки, услуги.

Така, че процесът на общуване е както словесно волеизявление на чувства и мисли, а така също и бизнес единица.